

Peril·losa apel·lació de Rajoy a la sang

Dm, 8/04/2014 per Oriol Domingo

1. L'apel·lació del president Mariano Rajoy a la sang en el debat sobiranista és peril·losa. Molt peril·losa. Afecta negativament a la dignitat humana i a la convivència democràtica. També nega la concepció cristiana de la condició humana.
2. "Els catalans i la resta d'espanyols són pobles que comparteixen la mateixa sang". Aquesta afirmació de Rajoy recorda el que escriu Adolf Hitler en *Mein Kampf* (La meua lluita). Diu: "L'Àustria germànica ha de tornar al patrimoni comú de la pàtria alemanya (...) Pobles de la mateixa sang corresponen a una pàtria comú".
3. El president Artur Mas replica al president espanyol. Afirma: "Deixem-nos de la sang, que forma part d'altre tipus de discursos. Ser català no té res a veure amb la sang. Catalunya és construïda per la capacitat d'integració de moltes persones diferents. Nosaltres ens regim pel *ius soli*, no pel *ius sanguinis*. Es català tota aquella persona que viu i treballa a Catalunya i vol ser-ne". També ho adverteix Màrius Serra, domador excel·lent de les paraules: "Que la consanguinitat sigui un argument polític per a la vida en comú exclou milions d'immigrants del projecte espanyol".
4. Amb apel·lacions a la sang nacional s'explica que succeeixin episodis, amb morts i ferits, tant greus com els de Ceuta, i que ningú tingui la dignitat d'assumir responsabilitats i dimitir. S'explica el rebuig a immigrants del sud o dels antics països de l'est. No tenen sang espanyola!
5. Nazisme, racismes i similars estan a les antípodes del cristianisme. Jesús, en la seva actuació i amb les seves paràboles, acull als estrangers, sobretot als més maltractats. **La sang no es determinant en la concepció cristiana de la condició humana.** Exemple. Pere reconeix qui és Jesús, aquest personatge tan humà i tan misteriós, camí a Jerusalem segons el relat de Mateu (16, 13-20). Jesús li contesta: "Això no t'ho ha revelat ni la carn ni la sang, sinó el meu Pare del cel". El cristià no discrimina segons la sang de les persones i dels pobles. Un blanc és blanc i un negre és negre però tots són germans i fills de Déu. El cristià respecta les persones sigui quina sigui la seva procedència i la seva comunitat. "Tots vosaltres, per la fe, sou fills de Déu en Jesucrist (...) Ja no hi ha jueu ni grec, esclau ni lliure, home ni dona: tots sou un de sol en Jesucrist". (*Gàlates 3, 26-28*). "Ara ja no sou estrangers o forasters, sinó ciutadans del poble sant i membres de la família de Déu" (*Efesis, 2, 19*)